

IDEI MISIONARE ORTODOXE DESPRINSE DINTR-UN CURS MAI VECHI DE „ÎNDRUMĂRI MISIONARE”

Preot dr. Marius Florescu

ORTHODOX MISSIONARY IDEAS INSPIRED FROM AN OLDER COURSE OF “MISSIONARY GUIDANCE”

Abstract: Within the different theological manuscripts belonging to the mention-worthy Metropolitan Nicolae Corneanu Ph.D., now under the care of the rural library, box number 24 contains a consistent manuscript called *Îndrumări misionare*. Colectivul: Dr. Petru Deheleanu de la Institutul Teologic Cluj, Diac. Vintilă Popescu de la Institutul Teologic București, Dr. Corneliu Sârbu de la Institutul Teologic Sibiu (*Missionary Guidance. The team: Petru Deheleanu Ph.D., from the Theological Institute in Cluj, Diac, Vintilă Popescu from the Theological Institute in Bucharest), Corneliu Sârbu Ph.D., from the Theological Institute in Sibiu*). In what follows, we shall detail the content of this manuscript and its importance for their studying and application within the current religious setting.

Keywords: Missionary, Theological, Manuscripts, Library

Între diversele manuscrise teologice aparținând vrednicului de pomenire Mitropolit dr. Nicolae Corneanu, aflate acum în grija bibliotecii eparhiale, în cutia cu numărul 24, se află un manuscris consistent numit *Îndrumări misionare*. Colectivul: Dr. Petru Deheleanu de la Institutul Teologic Cluj, Diac. Vintilă Popescu de la Institutul Teologic București, Dr. Corneliu Sârbu de la Institutul Teologic Sibiu¹. Manuscrisul, pe care scrie „exemplarul 1” poartă semnătura olografă a celor trei autori. În loc de cuvânt înainte, este redat procesul-verbal luat la data de 9 septembrie 1950, la ora 18, în direcțiunea Centrului de Îndrumări Misionare din Arad. Mai jos se afirmă că autorii au întocmit, sub președinția Prea Sfinției Sale Părintelui Andrei al Aradului, începând din 20 august același an, programa analitică la materia „Îndrumări misionare”,

¹ *Manuscris, fondul Mitropolit Nicolae Corneanu, cutia nr. 24, Biblioteca Arieepiscopiei Timișoarei, 673 pp.*

prelucrând 113 lecții. Aducând la îndeplinire mandatul încredințat, cei trei autori trimit un exemplar dactilografiat Patriarhului Justinian Marina.

Materialul este constituit din *Partea generală* și din *Apărarea adevărilor de credință ale Bisericii Ortodoxe cu texte biblice*, care este structurat în trei capitole: *A. Doctrina ortodoxă în raport cu ereziile comune tuturor comunităților neoprotestante*, *B. Doctrina Bisericii Ortodoxe în raport cu ereziile specifice unor comunități neoprotestante*, *C. Combaterea rătăcirilor întemeiate pe falsele interpretări ale Apocalipsei*.

Din ceea ce se numește *Partea generală*, am sintetizat 20 de idei principale care se referă la criteriile misionare ortodoxe. Acestea ne atrag atenția și astăzi prin limpezimea cu care sunt redată și prin actualitatea ideilor expuse².

*

Misiunea vine de la latinescul „missio” = trimitere, apostolat. Misiunea este trimiterea la propovăduirea Evangheliei printre creștinii aflați departe de viața Bisericii, printre creștinii eterodocși și printre păgânii necreștini.

Necesitatea misiunii se confundă cu însăși necesitatea existenței creștinismului. Creștinismul este viață și anume viață în cel mai deplin sens al cuvântului: „Eu am venit ca lumea viață să aibă și încă să aibă din belșug” (Ioan 10, 10).

Misiunea este calea prin care creștinul sau obștea sunt convertiți sau reconvertiți la modul de viață creștin, la modul lui Hristos (a face misiune la modul lui Hristos).

O Biserică nemisionară este o Biserică moartă. Misiunea are rolul de a revigora activitatea Bisericii și de a reînnoi legăturile dintre membrii acesteia. O Biserică misionară este expresia unei Biserici cu adevărat mărturisitoare și luptătoare.

Pastorația este unul dintre mijloacele cele mai importante în cadrul misiunii interne a Bisericii.

Scopul misiunii este chemarea, pregătirea și participarea oamenilor la Împărăția lui Dumnezeu.

Prin binevestirea Evangheliei, misiunea cheamă și călăuzește omenirea prin lumina învățaturii creștine.

Pentru eterodocși și necreștini, misiunea înseamnă enunțarea apropierii Împărăției lui Dumnezeu, iar pentru creștinii ortodocși ea înseamnă restaurarea, adâncirea și consolidarea trăirii Împărăției lui Dumnezeu dinăuntrul nostru.

Adevăratul misionar trebuie să aibă mandatul Sfintei Biserici. Primii misionari au fost apostolii, apoi prezbiterii sau preoții, de unde derivă ideea că adevărata misiune derivă din harul primit la Taina Sfintei Hirotonii.

În virtutea harului pe care îl primesc la Taina Sfântului Botez și laicii pot fi purtători ai misiunii, adică pot primi diferite slujiri misionare de la ierarhia bisericească.

² A se înțelege că partea din care am extras cele 20 de idei este vastă, fiind situată între paginile 1-37

Misionarul este misionar numai în măsura în care trăiește în și prin Domnul Iisus Hristos și se străduiește pentru biruința Împărăției Sale.

Chipul adevăratului misionar: credința curată, luminată, trează și activă; iubirea de Dumnezeu și de semenii; viața aleasă și neprihănită; zelul misionar; optimismul sănătos, senin, ancorat în nădejdea că Dumnezeu îl va ajuta; o pregătire temeinică teologică și profană; calități fizice sau trupești.

Vocația misionară ar fi chemarea de sus la îndeplinirea rostului de misionar și înzestrarea nativă corespunzătoare acestui rost.

Obiectul misiunii creștine este orice om, fără deosebire de rasă, gen, naționalitate, etnie, condiție socială.

Mijloace prin care misionarul își împlinește mandatul misionar: cultul divin; predica misionară (chemarea la reînnoirea vieții); propovăduirea Evangheliei; întruniri religioase în afara bisericii; procesiuni și pelerinaje; colportaj.

Dintre toate mijloacele misionare existente, fără predică, spovedanie și cuminecare nu se poate face misiune.

Misiunea internă a Bisericii trebuie să însemne aplicarea milei creștine la toate nevoile spirituale și materiale ale semenilor noștri.

Misiunea internă este propovăduirea, apărarea, restaurarea, interiorizarea, adâncirea și întărirea credinței oamenilor și traducerea ei în puternică pulsație de viață creștină, îmbinată cu faptele milei creștine, încât întreaga viață creștinească să fie străbătută de duhul lui Hristos.

Biserica Ortodoxă reprezintă duhul adevăratului misionarism creștin.

Misionarismul Bisericii Ortodoxe a fost întotdeauna misionarismul iubirii.

*

S-ar putea ca Mitropolitul Nicolae Corneanu să fi folosit ca suport de curs materialul de față, mai ales că într-o perioadă de timp, a predat „Îndrumările misionare” studenților Institutului Teologic de Grad Universitar din Sibiu³. Poate că „fiind exemplarul 1”, a aparținut chiar antecesorului mitropolitului Nicolae în scaunul de episcop al Aradului, dr. Andrei Magieru, președintele comisiei de redactare al cursului.

La final, două constatări.

Merită efortul apropierei de materialul bibliografic extrem de valoros aparținând Mitropolitului Nicolae al Banatului, aflat în biblioteca eparhială.

Din punct de vedere misionar, cursul amintit are actualitatea lui evidentă și ar putea fi eventual revizuit și (re)publicat, mai ales că partea apologetică a sa, cea mai consistentă, poate fi de mare folos studenților și cercetătorilor teologiei misionare ortodoxe.

³ *Slujitori și apărători ai Ortodoxiei bănățene*, coord. pr. dr. Ionel Popescu, pr. Zaharia Pereș și pr. dr. Marius Florescu, Editura Astra Museum – Sibiu, Editura Partoș – Timișoara, 2017, p. 77